

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

w sprawie z powództwa Ł. Fabryki Maszyn "C."

Spółki Akcyjnej w Ł.

przeciwko "E.-P." Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 23 marca 2007 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

w [...]

z dnia 16 listopada 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w K. umorzył postępowanie w sprawie.

Obie strony złożyły zażalenia, które Sąd Apelacyjny odrzucił, ponieważ nie zostały opłacone przez profesjonalnych pełnomocników (art. 130² § 3 i 4 k.p.c.).

W zażaleniu powód wniósł o uchylenie tego postanowienia w części jego dotyczącej, zarzucając naruszenie art. 113 § 2 k.p.c., art. 130² § 3 i 4 k.p.c. i art. 149 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Apelacyjny trafnie wskazał, że stara ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych miała zastosowanie tylko do zakończenia sprawy w instancji, postanowieniem umarzającym postępowanie z dnia 22 sierpnia 2006 r., a od tej daty stosuje się nową ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398, dalej „uksc”) oraz znowelizowane przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Oznacza to, że powód, działający przez profesjonalnego pełnomocnika, miał obowiązek uiścić bez wezwania należną opłatę od zażalenia, także wówczas, gdyby był już zwolniony od kosztów sądowych przez sąd (wtedy musiałby uiścić opłatę podstawową w kwocie 30 zł na podstawie art. 14 ust. 2 u.k.s.c.). Powód został zwolniony tylko od wpisu w wysokości 8461,60 zł (vide: postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 3 marca 2003 r. – k. 54), przeto nie był zwolniony od kosztów w dalszym postępowaniu i obowiązany był uiścić pełną opłatę od złożonego środka odwoławczego.

Przepis art. 10 u.k.s.c. wykładany jest w judykaturze w ten sposób, że opłatę uiszczaną „z góry” można złożyć w terminie otwartym do wniesienia środka odwoławczego (zob. m.in. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2006 r., V CZ 99/06, niepubl.). Dla powoda tak obliczony termin minął dnia 25 września

2006 r. (k. 628). Zasadnie więc Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie na podstawie art. 130² § 3 i 4 k.p.c.

Powód złożył wprawdzie wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, ale nastąpiło to w dniu 6 października 2006 r. (k. 642–644), po upływie terminu do uiszczenia opłaty, dlatego wniosek ten był bezskuteczny. Nie było również skuteczne procesowo omyłkowe wezwanie powoda do opłacenia zażalenia, sąd nie może bowiem zamieniać ustawowych zasad fiskalnych.

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).